

Persoonlijke voornaamwoorden

Een persoonlijk voornaamwoord neemt de plaats in van een zelfstandig naamwoord en verwijst over het algemeen naar levende wezens. Persoonlijke voornaamwoorden zijn bijvoorbeeld: **ik, jij, hij, wij, jullie** en **zij**.

De vorm

De vorm hangt af van persoon (1e, 2e of 3e persoon), getal (enkelvoud of meervoud), functie in de zin (onderwerp of andere functie), klemtoon (jij of je) en geslacht (mannelijk, vrouwelijk, onzijdig).

De onzijdige vorm laten we in dit overzicht buiten beschouwing omdat die woorden ook tot een andere groep behoren en aldus op een andere wijze met een picto worden gevisualiseerd (die, het, er).

De vormen die weinig voorkomen en niet in de pictoschrijver zijn opgenomen kunnen door de ondertitel aan te passen zelf worden ingevoerd, bijvoorbeeld *gij* (als ondertitel bij het picto *u*).

Dit overzicht is bedoeld om inzicht te krijgen in de wijze waarop de pictotekenaars zijn omgegaan met het visualiseren van de persoonlijke voornaamwoorden. Dit inzicht vergemakkelijkt het uitleggen bij het aanleren.

1e persoon			2e persoon		3e persoon		1e persoon			2e persoon		3e persoon			
ik	jij/je	u	hij	zij/ze	wij	jullie	zij/ze	ons	jullie	hun/hen/ze	mij/me	jou	u	hem-hij	haar-zij

Er zijn enkele picto's waarbij met een steunfiguurtje wordt gewerkt: *jij/u, hij/zij, jullie* en *zij*.

Er is voor gekozen om het steunfiguurtje met het pijltje aan te bieden voor het geval de nadruk in de zin op het onderwerp ligt: *Jij* roept. *Hij* schijft. Deze picto's zijn echter ook zonder steunfiguurtje beschikbaar. Voor de leesbaarheid is het soms beter om de picto's zonder het steunfiguurtje te gebruiken. Het picto ziet er dan uit zoals in de onderste rij. De gebruiker kan zelf kiezen voor het picto met of zonder steunfiguurtje. Wie het verhaal eerst voorleest heeft de picto's met de steunfiguurtjes niet nodig.

Aanleren

Het ik-picto is een van de belangrijkste picto's. Als dit picto zorgvuldig wordt aangeleerd, zullen de andere picto's in deze serie gemakkelijker onthouden worden.

Ik:

Begin met het aanleren of herhalen van het begrip 'ik' door naar jezelf te wijzen en 'ik' te zeggen. Teken daarna op een groot bord een verticale lijn met een rondje erboven en zeg: 'Dit is mijn lijf met mijn hoofd erop.' Teken daarna de pijl die naar 'ik' wijst en hang een ronde spiegel in het rondje (het hoofd). Vraag daarna aan elke leerling om voor de spiegel te gaan staan en daar het ik-gebaar te maken. Wie in de spiegel kijkt, ziet alleen maar: Ik! Daarna kunnen zinnen gelezen worden die beginnen met het picto *ik*.

De overige picto's kunnen op vergelijkbare wijze worden aangeleerd. Eerst het woord noemen en uitspreken, dan tekenend uitleggen en daarna het picto tonen in een zin.